

ความเห็นส่วนตัว¹
ของ นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ๙/๒๕๖๒

วันที่ ๒๑ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	นายณัฐพร โตประยูร	ผู้ร้อง
	พรคونาคตใหม่ ที่ ๑ นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ ที่ ๒	
	นายปิยบุตร แสงกนกุล ที่ ๓ และคณะกรรมการบริหารพรคونาคตใหม่ ที่ ๔	ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสี่เป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรคหนึ่ง หรือไม่

ความเห็น

นายณัฐพร โตประยูร ผู้ร้อง ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ กล่าวอ้างโดยอ้างอิงข้อมูลจากเว็บไซต์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์เน็ตต่าง ๆ ว่าพรคونาคตใหม่ ผู้ถูกร้องที่ ๑ นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ ผู้ถูกร้องที่ ๒ นายปิยบุตร แสงกนกุล ผู้ถูกร้องที่ ๓ และคณะกรรมการบริหารพรคونาคตใหม่ ผู้ถูกร้องที่ ๔ ใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา คำคัดค้านคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และเอกสารประกอบ ปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ นายทะเบียนพระກิจการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งได้จดทะเบียนจัดตั้งพรรคผู้ถูกร้องที่ ๑ เป็นพรรคการเมือง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ โดยมีนายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ ผู้ถูกร้องที่ ๒ เป็นหัวหน้าพรรค นายปิยบุตร แสงกนกุล ผู้ถูกร้องที่ ๓ เป็นเลขานุการพรรค และผู้ถูกร้องที่ ๔ เป็นคณะกรรมการบริหารพรรค

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ มีความมุ่งหมายเป็นเกราะคุ้มครองการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และกำหนดกลไกในการดำเนินการในกรณีมีการฝ่าฝืน ทั้งนี้ บทบัญญัติลักษณะนี้ได้บัญญัติเป็นครั้งแรกในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ มาตรา ๓๕ และได้บัญญัติในทำงดียกันในรัฐธรรมนูญทุกฉบับ เป็นบทบัญญัติวางหลักการเพื่อปกป้องการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

เมื่อพิจารณาตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบแล้ว เป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การออกข้อบังคับ นโยบาย และสัญลักษณ์ของพระคู่กู้ร้องที่ ๑ เป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อลงล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง เนื่องจากข้อบังคับพระคู่กู้ร้องที่ ๑ ซึ่งหมายความรวมถึงนโยบายและภาพเครื่องหมาย เป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๔ (๑) และมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) นั้น เห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นการกล่าวอ้างของผู้ร้องว่าข้อบังคับพระคู่กู้ร้องที่ ๑ ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ ซึ่งการออกข้อบังคับของพระครการเมืองเป็นส่วนหนึ่งของขั้นตอนการจัดตั้งพระครการเมือง อันเป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการการเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยมาตรา ๑๓ บัญญัติว่า “เอกสารและหลักฐานที่ต้องยื่นไปพร้อมกับคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพระครการเมือง ... อย่างน้อยต้องประกอบด้วย ... (๓) ข้อบังคับ ...” มาตรา ๑๔ บัญญัติว่า “ข้อบังคับต้องไม่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้ (๑) เป็นปฏิปักษ์ต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และต้องไม่เปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐ ...” มาตรา ๑๕ บัญญัติว่า “ข้อบังคับอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้ ... (๒) ภาพเครื่องหมายของพระครการเมือง (๓) ... นโยบายของพระครการเมือง ...” และมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนจัดตั้งพระครการเมืองและเอกสารและหลักฐานที่ยื่นพร้อมกับคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพระครการเมืองถูกต้องและครบถ้วนตาม ... มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ ... ให้นายทะเบียนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการรับจดทะเบียนจัดตั้งพระครการเมือง และให้ประกาศการจัดตั้งพระครการเมืองนั้นในราชกิจจานุเบกษา” จากบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว จะเห็นได้ว่าในการยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพระครการเมืองนั้น ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นข้อบังคับพระคู่กับคำขอด้วย ต่อจากนั้นนายทะเบียนพระครการเมืองจะทำการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน

ของเอกสารที่ยื่น หากคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมืองและเอกสารหลักฐานที่ยื่นมีความถูกต้องครบถ้วน นายทะเบียนพรรคการเมืองโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการเลือกตั้งจะรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง และให้ประกาศการจัดตั้งพรรคการเมืองนั้นในราชกิจจานุเบกษาต่อไป เมื่อผู้ถูกร้องที่ ๒ ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนจัดตั้งพรรครัฐกรรักร้องที่ ๑ เป็นพรรคราชบัญญัติเป็นไปตาม พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๗ และมีประกาศการจัดตั้งพรรครัฐกรรักร้องที่ ๑ ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว อย่างไรก็ตาม ข้อบังคับของพรรครัฐกรรักรองที่ ๑ ที่ว่า “หลักประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ” นั้นมีข้อความแปลกด้วยจากข้อความที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญ โดยอาศัยหลักการตีความที่ว่า ในกรณีตัวบทกฎหมายมีความแจ้งชัดอยู่แล้ว จะต้องไม่ทำให้คลุมเครือ ข้อบังคับของพรรครัฐกรรักรองดังกล่าวจึงเป็นข้อความที่คลุมเครือแตกต่างจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ชัดแจ้งแล้ว ดังนี้หากเป็นกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏในภายหลังว่าข้อบังคับของพรรครัฐกรรักรองที่ ๑ ที่ได้ยื่นจดทะเบียนจัดตั้งพรรครุกการเมืองไม่เป็นไปตามบทบัญญัติตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรครุกการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ก็เป็นหน้าที่และอำนาจของนายทะเบียนพรรครุกการเมืองที่จะรายงานไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้ง เพื่อพิจารณาและมีมติให้เพิกถอนข้อบังคับดังกล่าวตามมาตรา ๑๗ วรรคสาม

ส่วนกรณีที่ผู้ร้องกล่าวว่าข้อบังคับของพรรครัฐกรรักรองที่ ๒ ผู้ถูกร้องที่ ๓ และผู้ถูกร้องที่ ๔ มีพฤติกรรมแสวงคิด ทัศนคติ คลังไคลปรัชญาตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมาเป็นขบวนการปฏิวัติริยนิยม มีแนวความคิดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคมไทย โดยการแสดงความคิดเห็นในช่วงเวลาต่าง ๆ ทั้งก่อนและหลังการจดทะเบียนจัดตั้งพรรครัฐกรรักรองที่ ๑ ดังปรากฏตามสื่อมวลชนและสารานุชนห์ที่ผ่านมา เช่น การให้สัมภาษณ์กับสื่อมวลชน การแสดงความคิดเห็นต่อหน้าสารานุชน การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และการแสดงความคิดเห็นในช่องทางต่าง ๆ นั้น เห็นว่าเป็นการแสดงความเห็นที่แตกต่างซึ่งหากเกินขอบเขตก็สามารถใช้กฎหมายปกติดำเนินการได้อยู่แล้ว ส่วนการพิจารณาว่าบุคคลใดจะใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง จะต้องปรากฏข้อเท็จจริงที่ชัดเจนเพียงพอถึงความมุ่งหมายและแนวทางที่จะเป็นไปได้ในการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครอง และการกระทำนั้นจะต้องกำลังดำเนินอยู่แม้จะยังไม่บังเกิดผล แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้อง คำร้องเพิ่มเติม และเอกสารประกอบเป็นเพียงการกล่าวอ้างโดยอาศัยข้อมูลข่าวสารจากเว็บไซต์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์เทอร์เน็ต ตลอดจนเอกสารมายาชนที่ประชาชนทั้งหลายที่สนใจเครื่องสามารถค้นคว้าหาอ่านได้

โดยเปิดเผย บางส่วนเป็นข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ที่อาจนำมาอ้างอิง วิเคราะห์ และวิจารณ์ ย่อมสามารถกระทำได้ในเชิงวิชาการ การบรรยายในมหาวิทยาลัยได้อยู่แล้ว จึงยังไม่มีข้อเท็จจริงอื่นใดมาสนับสนุนข้อกล่าวอ้างของผู้ร้อง และยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกร้องทั้งสี่มีพฤติกรรมหรือการกระทำการใดตามความคิดเห็นที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเพียงพอที่จะฟังได้ว่าการกระทำการใดของผู้ถูกร้องทั้งสี่เป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง แต่อย่างใด ส่วนกรณีการกระทำการใดของผู้ถูกร้องทั้งสี่ในฐานะผู้ทำงานการเมืองต่อสาธารณะจะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่นหรือไม่ เป็นเรื่องที่ต้องไปว่ากล่าวกันอีกส่วนหนึ่งต่างหากตามกฎหมายนั้น ๆ ต่อไป

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีความเห็นว่า การกระทำการใดของผู้ถูกร้องทั้งสี่ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างยังไม่เป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง แต่ผู้ถูกร้องต้องแก้ไขข้อบังคับของพระคริสต์ศาสนาที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ